Ч. 243. Неділя 26 жовтня (8 падолиста) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(З угорскої палати послів. — Про замах на кн. Ґоліцина. — Новий заколот в Америцї або независимість Панами.)

На вчерашнім засїданю угорскої палати послів ухвалено по довшій дискусиї внесене віцепрезидента Данїеля, приймаючи до відомости резиґнацию Апонія і висказуючи єму признане за дїяльність на становищи президента палати. Всї иньші внесення відкинено.

Відтак серед загальної уваги розпочав президент кабінету Тіша свою проґрамову бесїду. Коли сказав, що нарід не хоче нарушити гармонії межи короною а народом з причини жадань войскових, опозиция почала страшно верещати, перериваючи бесїдникови всїлякими окликами. Тодї президент мінїстрів відозвав ся грімким голосом: Можете мене криками заглушити, але правди не заглушите. Чим голоснїйше кричите, тим більше признаєте, що ваша правда опирає ся на слабих основах. — Коли посол Барта сказав: Було би то найбільшою сатисфакциєю для Угорщини, коли би президента мінїстрів Кербера прогнано — висказав Тіша своє сожалїнє, що такий посол як Барта може так говорити. А що сказав би Барта, як би так якийсь австрийский посол говорив у віденьским парляментї о проганю угорского президента мінїстрів. Такі відзиви анї не виходять на добре самій справі, анї не годять ся з повагою палати. В своїй бесїдї проґрамовій зазначив Тіша важність виховання войскового, конечність піднесеня розвою міст, именно же Будапешту, реґуляцию платнї урядників всїх катеґорий, залагоджене предложень угодових і т. д. Наконець завзивав всїх до мира, угоди та до участи в заведеню нормальних відносин парляментарних, а бесїду свою закінчив словами: Мимо ріжниць полїтичних, які нас дїлять, коли би колись знову вибухли тут роздори, то шануймо ся взаїмно, памятаймо навіть в хвили злости, що ми всї Мадяри. На то відозвав ся Уґрон: То говорив вже старий! Лїпше памятайте о тім у Відни, а не тут! — Тіша: Я умію й у Відни бути бодай так добрим Мадяром як Уґрон. — Бельоґі до Уґрона: Тіша не пише статей до віденьского Vaterland-у. — Тіша відповідаючи ще раз сказав: Наші виборцї прислали нас тут для скріпленя конституциї а не для єї захитаня. Коли о що вас прошу, то не прошу для правительства, але для краю. По промові посла Барти в справі особистій засїдане закрито, а слїдуюче назначено на нинї.

Про замах на тифліского ґенерал-ґубернатора кн. Ґоліцина наспіли нові вісти. З Петербурга доносять, що Вірмени, котрі напали були на кн. Ґоліцина, були вислані революцийним вірменьским комітетом і мали приказ вхопити князя живцем та завести єго до тайної криївки, щоби відтак жадати за него великого окупу. В Берлинї знов одержали вість, що тих Вірмен анї не убито анї доси не зловлено. Люди, котрих козаки і полїция постріляли на дорозї, знайшли ся там случайно і не мали нїчого спільного з замахом. Говорять також, що правлїнє кн. Ґоліцина на Кавказї стало вже таке, що годї видержати і всї против него бунтують ся. Недавно тому студенти в Тифлїсї подерли публично портрет Ґоліцина.

В середній Америцї зробив ся якийсь заколот, про котрий ще мало доси звістно, але в котрім, як здає ся, Сполучені Держави північної Америки мають свою руку. Панама проголосила ся независимою і вислала письмо до правительства Сполучених Держав, щоби они признали независимість нової держави. Вашінґтоньске правительство не відповіло доси на се письмо, бо — як кажуть — не знає, що стало ся і хто обняв правительство в новій републицї та серед яких обставин. — Заколот, який зробив ся в середній Америцї, представляє ся так: Після вістий з Нікараґви, хоче ся

---

14)

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З англїйского — Андр. Меррі'ого).

(Дальше).

По тих вступних питанях про Родіого, кинув сьвященик кілька слів про горяче лїто, якого можна надїяти ся, про засїви і вигляди на урожаї, а вкінци відозвав ся:

— Тонї, того вечера, коли твій отець складав у мене присягу, сказав ти до мене кілька слів, котрі відтак мене вразили. Ти говорив про вінчане і любов, сину. Я всьо затямив собі і всьо то ще тепер чую. Чи ти знаєш, хлопче, що за тою дївчиною береш дуже богате віно? Я хотїв би про се поговорити з тобою кілька слів. Коли чоловік когось з щирого серця любить, то старає ся показатись єму з найлїпшої сторони і то уважаю цїлком природним. Отже я бажав би, аби ти спробував ту твою найлїпшу сторону задержати на все! Коли кого любить ся, то найбільшу радість має ся з того тій улюбленій особі давати перше місце у всїх річах і жертвувати їй найлїпшу часть власного житя. Постанови собі, що то, що ти тепер уважаєш приємностию, буде у тебе правилом і нехай жінка, яку ти любиш, буде у тебе все першою. То охоронить тебе від неодного гріха і від неодної журби, бо гріх і журба ростуть на однім дереві, як о тім кождий чоловік може з гіркого досьвіду переконати ся. — Ще одно, заки дам тобі моє благословенє і заки щиро вискажу всьо, що менї на серци лежить. Коли би справдї вскорі мав надійти час, в котрім ти вступиш в повне житє мужчини, в житє, до якого можеш дістати ся лише при помочи сьвятого благословенія церкви, то прошу тебе, не роби того кроку легкодушно і без думки. Старай ся, аби в хвили, коли ти з якою невинною, хорошою дївчиною станеш перед престолом, було твоє серце так само чисте і невинне, як хочеш і уявляєш собі невинною єї саму. Не ставай з обманьством і тяжким гріхом на совісти перед твоїм сотворителем. Не важ ся брати на совість мужа і будучого вітця тяжкої одвічальности та принести женї і твоїм пізнїйшим дїтям брехню і обманьство як наслїдство.

— Отче, отче! — молодець торгав сьвященика легко за рясу; але той освободив ся і обернув ся, аби видїти.

— Розваж собі то всьо добре, сину, а коли схочеш поговорити зі мною, то найдеш мене нинї вечером в каплици, де сповідаю.

Коли Мурфі відважив ся виглянути з своєї криївки, не було вже на подвіри нї сьвященика нї Тонї'ого.

— Цїкавий я знати, що міг хотїти сьвященик від Тонї'ого? Але тілько лиш кажу, коли Господь Бог буде для нас ласкавий і завтра відбуде ся весїлє без перепон, то цїлий тиждень не скажу нї одної брехнї! Взагалї я чую тепер, який я вже старий. Нї, Роді, ти вже богато не такий як давнїйше; ба, але бо й голова не аби як мусить працювати, аби тілько всїляких викрутів повидумувати. Але тепер, коли та цїла істория скінчить ся і коли я вже з О'Коннолем обчислю ся, відпічну собі трохи. Але тодї треба буде знов видумати щось незвичайного.

Тонї вернув аж пізно в ночи до дому і сейчас поклав ся спати. Роді з уваги на те, що на другий день мали дуже вчасно вставати і виїхати, не пробовав задержувати єго і томити питанями.

О 5 годинї рано, в день весїля, укладав Антін свій подорожний куфер на возї Мурфі'ого і оба від'їхали до Баллікінкопе.

Тут мали они наймити підводу і взяти з собою дружбу.

Той важний уряд припав Мік-Мекови, передчасно полисілому помічникови доктора Кена, котрий на рано дістав відпустку від свого настоятеля. Довго не міг він забавити і Тонї обіцяв, що зараз по вінчаню привезе єго до Баллікінкопе возом, котрим молода пара мала їхати до зелїзницї.

Роді знов мав провести мс. Слеттері до Бовін Гавзу, аби єї розірвати в перших годинах розлуки з дочкою. При тім мав він ще дості часу зложити Брідине віно в Народнім банку, котрий замикано аж о третій годинї з полудня. Молода пара мала забавити в Дублинї тиждень і Роді надїяв ся, що до їх повороту він вспіє полагодити цїлу справу з своїм дїдичем і разом з ними перенести ся на постійне мешкане до Бовін.

Що скаже на те вдова Слеттері, єго мало обходило; певна річ, що він і Тонї дадуть собі раду з одною старою бабою.

Мік-Мек ждав вже на них в Баллікінкопе і они не задержуючись — бо старий Мурфі

република виповісти війну републиці Гондурас а в републиках Ґватемаля і Костаріка настали також непокої. Нікараґва, Гондурас і Сан Сальвадор заключили були в 1895 р. союз і утворили були одну велику середно-американьску републику. Видко, що тота велика република тепер розбила ся. Ґватемаля і Костаріка суть дві федеративні републики, отже можна здогадувати ся, що в одній і другій федерациях розлітає ся. Наконець Панама або Істмо єсть одним з девяти департаментів, що творять републику Колюмбію. Коли Панама відорвала ся від Колюмбії, то значило би, що й ся република розпадає ся. Але в Панамі єсть як звістно канал панамский, котрий хоч і не готов та пожер вже великі гроші, має своє значінє для Сполучених Держав, отже може легко бути, що в цілій справі стоїть поза кулісами вашінґтоньске правительство.

Новинки.

Львів дня 7-го падолиста 1903.

— **Нафтовий картель.** Після виданого недавно урядового комунікату справа утвореня нафтового картелю буде вскорі полагоджена. На засіданю рафінерів нафти більшість фірм підписала вже картелевий протокол: прочі мають підписати найдальше до 7 с. м. Рафінерії мусять зобовязати ся покривати ціле запотребоване ропи виключно в товаристві „Petrolea“ за ціну 5 К за 100 клг. loco Борислав, при ціні рафінади 36 К за 100 клг. loco Богумін. Коли ціла рафінади піднесе ся, продуценти одержать половину надвишки, а так само обовязує на відворот при упадку ціни нафти. Австрийска нафта буде дешевша о $1\frac{1}{2}$ до 2 кор. на 100 клгр. від привезеної з заграниці. Всї менші галицкі рафінерії приступили до контингентової умови, так, що продуценти ропи в Галичині узискають пересічно ціну $4\frac{1}{2}$ до 5 К за 100 клгр. ропи. Тепер ведуть ся переговори в справі запевненя вивозу галицкої нафти до Німеччини. — Наслідком задуманого нафтового картелю ціна нафти підскочила у Львові з 13, 14 і 15 кр. за літр на 17 19 і 20 кр., а коли картель буде остаточно з'орґанізований, ціна нафти підскочит ще висше.

— **Загальні збори товариства взаїмної помочи дяків** гр. кат. станиславівскої епархії, відбудуть ся дня 1 грудня с. р. в Станиславові в сали епископскої консисториї, ул. Липова. Порядок дневний: 1. О год. 9 богослуженє в катедральній церкві. 2. О год. 11 відкритє зборів. 3, Вибір предсїдателя, містопредсїдателя і двох секретарів на час загальних зборів. 4. Справозданє секретаря з діяльности виділу за час від послідних загальних зборів і з оборота фондами товариства за минувші роки як також о уміщеню мастку. 5. Вибір комісиї до провіреня білянсу і рахунків товариства. 6. Вибір вісьмох членів і чотирох заступників до нового виділу. 7. Льокация зелізного фонду. 8. Розділ диспозицийного фонду, 9. Іменоване почетних членів і 10. Внесеня членів.

— **За убийство Оранжевої** і єї служниці Рифки Шпінерівної станули вчера перед судом присяжних: головний виновник Йосиф Червений, родом з Берездовець, літ около 20, служив у Львові, сидів вже за обманьство 5 місяців у вязници і за якусь провину 1 місяць в арешті. Єсть то мужчина низького росту, чорнявий, кріпкий, дивить ся щиро; єго помічник Йосиф Вершхолек, родом із Старомістя, літ 33, караний вже по 6 недїль, 6 і 10 місяців тяжкої вязниці за крадїж, за волокитство і піяньство, а тепер має ще відповідати за крадїж в Долинї, котрої допустив ся в 1895 р. в касарни сторожи скарбової; — Людвик Радзевич, сторож, літ 36, жонатий, бездітний, родив ся у Львові, караний за крадїж 2- і 6-місячною вязницею. Він обжалований о то, що давав поміч в убийстві. Вершхолек не хотів вчера зразу ніяк вийти з казні, кидав ся, не давав ся вивести, кидав мискою, бив головою об мур і був дуже роздразнений. Треба було кількох стражників, щоби єго успокоїти і завести до салї розправ.

— **Зашиванє серцевих ран.** У варшавских шпиталях лучили ся два случаї виліченя серцевих ран через зшитє. Є то новий і дуже важний причинок до розвою науки хірургії, бо доси лїкарі уважали серце орґаном нетикальним. Перший досьвід в тім напрямі зробив в 1896 р. др. Парацаві в Римі, котрий зашив серцеву рану одного робітника, зраненого в груди.

— **Мешканє Папи Пія Х.** В тих днях викінчують мешканє для папи Пія Х. котрий не хотів мешкати в апартаментах покійного Льва XIII. на першім поверсї, а зажадав, щоби єму урядженo мешканє на другім поверсї. Оно складає ся із спальнї, їдальнї, кабінету та каплиці і лучить ся внутрішними сходами з мешканєм давного папи, котре Сьв. Отець призначив на принятя.

— **Смерть під колесами воза.** Дня 3 с. м. на зелізничім двірци в Заболотю коло Живця тяжко наладований камінєм віз одного господаря переїхав ученика II. кл. народної школи, сина боднарского робітника. Кусяка. Хлопець погиб на місци під колесами, котрі переїхали єго на пів і поломили єму ноги та роздавили грудну клїтку.

— **Нещаслива пригода.** На бориславскім зелїзничім двірци відірвала льокомотива підчас шибованя робітникови Розенберґови обі ноги. По тимчасовім осмотреню хотїли нещастного перенести до шпитала, однак він помер по дорозї.

— **Торговля дївчатами.** В Будапештї засуджено в тих днях за вивіз дївчат до Москви та Риги дві давні шансонїстки: Марию Гайнак на 30 днїв арешту і 300 К гривни і Анну Саррелї на 20 днїв арешту і 200 К гривни.

— **Самоубийство віцеконсуля.** Німецкий віцеконсуль в Глесґо, Отто Фронде, відобрав собі оногди житє вистрілом з револьверу.

— **Студент дефравдантом.** З Берлина доносять, що член виділу тамошного товариства запомоги студентів технїки, Кінель, вибрав на щадничу книжочку товариства 6.000 марок і протратив їх в товаристві любки. Кінеля арештовано. Молодїж дуже обурена тим фактом.

— **Пес злодїєм.** В Пештї лучила ся цїкава подія: Тамошна ювілерска фірма братів Цірнер мала оправити два брилянти вартости 20.000 К. Підчас тої роботи віддалив ся Цірнер із склепу, замкнувши єго перед тим. Коли повернув по 10 мінутах, брилянтів не було. Повідомлено сейчас про те поліцию, а слїдчий аґент перешукав всїх робітників в тій торговли, однак всьо надармо. Нараз побачив аґент малого песика і на загальне зачудованє запитав ся, чи того песика не було в варстатї підчас неприсутности шефа. Коли аґент одержав потверджуючу відповідь, рішучо заявив, що пес мусїв з'їсти брилянти. Занесено песика до ветеринарийного інститута, убито, і по

трохи навіть нечемно відмовив дружбі на єго просьбу випити разом чарку гіркої — поїхали до Бовін Гавзу.

Приїхали на місце перед девятою годиною і навіть молодий не дав собі два рази говорити, коли мс. Слеттері просила гостий „їсти не унимаючись, бо до обіду далеко, а діти мають ще перед собою далеку дорогу“.

Вдова була видимо збентежена і неспокійна, однако то видавало ся цїлком природним, коли розважить ся, що весїля, похорони і инші подібні події викликують у всїх женщин велику нервовість.

Додаймо ще до того, що ясноЗелена шовкова сукня мс. Слеттері дала ся запняти лише при незвичайнім напруженю сил єї і Бріди, що єї ноги, що мали число вісїм, мусїли втиснути ся в американьскі черевики число сїм, то збентеженє і прояви неспокою у неї стануть кождому зрозумілими.

Без сумніву, що лише з неуваги назвала она Роді'ого „старою змиєю“, але она сейчас попросила о прощенє і трясла рукою як підоймою при помпі, а вкінци ударила єго з любови по лици, але так що ще по кількох годинах знати було слїди пальців.

Мік-Мек поспішив їй сейчас з помочию, витягнувши велику фляшку якоїсь острої мішанини з кишенї, котрої уживають при операциях, в случаях омлїня або при витяганю зубів. Завдяки єго знаню жіночої вдачі взяв він з собою з міста ту фляшку до кишенї.

Лиш один раз понюхала вдова того запаху і здавало ся, що дістала удару, але по малій хвили то перeминуло і она заявила:

— Ні, то може майже голову розірвати! Мене дивує, що така тонка фляшка не розлетить ся на тисяч кусників. Дякую, пане Мік-Мек, то справдї менї помогло.

Бріда, як велїв звичай, мала на собі попеласту сукню з множеством нашитих срібних ґузиків. Она виглядала в ній так красно, що Мік-Мек мусїв виявити своє вдоволенє порядним ударом Тоніого в плече і кількома штовханцями.

По смачнім, ситім снїданю, що скінчило ся необмеженим спожитєм пампухів і горівки, нагадав годинник веселому товариству, що час вибирати ся до церкви.

Куфер Тоні'ого і цинову скринку Бріди привязав син наймита, що з величезною шовковою стяжкою в дїрці від ґузика обіймив почестне місце візника, до заду воза і мс. Слеттері сама хотїла всїдати на віз, коли Роді, торкнувши єї в рамя, тихо спитав:

— Ви забули о одній дрібници, мс. Слеттері; а як там з деповитовим квітом?

Вдова засьміяла ся нервово, майже гістерично і почала глядати в кишени.

— Не диво, мр. Мурфі, що ви до того довели. На таку „дрібницю“ ви не забули би навіть підчас власного похорону, що дай Боже, аби як найскорше — о, я хотїла сказати, аби на то ще як найдовше ждати! Так — ось квіт, маєте єго. Сїмсот фунтів. А тепер скоро, поможіть менї сїсти на віз, я вже не така легка як тоді, коли їхала до свого вінчаня.

Роді довшу хвилю приглядав ся папероvi, аби впевнити ся, чи стоїть там написано „сїмсот фунтів.“ Відтак обережно зложив квіт, вложив єго до своєї нотатки і лекше зітхнувши, поміг вдові видїстати ся на віз та сїв відтак єам побіч неї.

Бріда сидїла коло візника, а Тоні їхав з своїм дружбою на другім возї.

Мс. Слеттері остала вірною свому рішеню, що справить тихе весїлє. Крім сьвященика, паламаря та урядника не було нїкого чужого при вінчаню.

Зібрані уставили ся перед престолом і розпочала ся служба Божа.

Мс. Слеттері повнила подвійний уряд: свахи і дружки і коли білі рукавички молодої не хотїли злїзти з пальців, здерла она їх просто з Брідиної руки, так що кождий палець з окрема був вивернений і сторчав як кілок. Цїлий прочий час Богослуженя ужила вдова на те, аби рукавички знов відвернути, при чім так голосно сопіла, що перешкаджала другим в слуханю відправи.

Вкінци Тоні і Бріда стали після всяких Божих і людских прав мужем і жінкою; сьвященик подаючи їм руку, зложив свої желаня, а Мік-Мек зробив із свого права дружби ужиток і зложив горячий поцїлунок на усах молодої.

Коло церковних дверий попращали ся мс. Слеттері і Мурфі з своїми дїтьми, овинули їм тепло ноги і глядїли вогкими очима за від'їзджаючим возом, на котрім побіч фірмана засїв і Мік Мек. Той послїдний махав до полишивших ся старим черевиком, який після старого ірляндского звичаю кинула за молодими мс. Слеттері, але замість поцїлити молодих в плечі, мало що не вибила Мік-Мекови очий.

Обоє старі їхали цїлу дорогу до Бовін Гавзу досить мовчаливо. Уява Мурфі'ого займала ся живо думками, як він ужиє тих сїмсот фунтів, котрих квіт спочивав в єго кишени. З такою сумою гроший почув він себе знов цїлком молодим і заки доїхав до Бовін Гавзу, постановив собі, що возьме якусь меншу ферму як Кільманаґен та займе ся виключно випасанем коров і то чорних ірляндско-анґлїйскої породи.

— О такі корови майже бють ся різники! — воркнув півголосом до себе.

— Що ви сказали? — спитала вдова — я не дочула.

— О, даруйте мс. Слеттері, я лиш так про себе.

Прибувши до Бовін Гавз, засїли обоє знов за столом до обіду. Роді подякував за горівку,

отвореню его жолудка, найдено там но лише ті два брилянти, але ще і инші дорогі камені та золоті прикраси.

— **Важне для пань.** Товариство „Труд“ поручае ласкавим взглядам Впв. Пань наших: Сальон мод заосмотрений вже третий раз в тім сезоні в великий вибір прегарних капелюхів. Замовленя з провінциї виконуемо зараз, проскмо тілько подати вік і чи лице особи, для котрої замовляе ся, округле чи подовгате. Наш сальон мод здобув собі вже славу перворядного сальону в столици нашого краю. Робітня суконь. До сеї робітні придбалисьмо велике число добре вишколених фахових сил, так, що опізнюваня в виконаню робіт не повинні бути. Помимо того просимо наших Впв. Пань, щоби з замовленями своїми поспішили, аби-сьмо не знайшли ся в тім прикрім положеню, що всі замовленя суконь перед сьвятами по будемо могли на час виконати, а се було би для нас вельми прикре. При сїй нагоді подаемо до відомости, що маемо в запасї всілякі підшевки в найлучшій якости, як: море-батисти, брукселїни, сатини, кльоти, всілякі шовки і півшовки, як також роги, стальки, підпашки, борти, тасьми, аплїкациї, гафти і прочі. Кравжтки фабричні і вишивані в великім виборі, шельки і инші вироби ґуміелястичні. На провінцию висилае ся за післяплатою. Робітня біля виконуе комплетні виправи від найдешевших до найвибагливійших з власного або доставленого материялу. Весїльні виправи просимо замовляти бодай два місяці наперед. Приймае ся і виконуе ся також біле на штуки. — Віддїл гафтярский приймае і виконуе гафти звичайні, моноґрами і всілякі роботи артистичні. — Конфекция дамска. Придбавши добру силу фахову, що довгі лїта занята була в заграничних робітнях конфекциї дамскої, виготовляемо в дїл сей входячі одежи на разї тілько на замовленя з материялу нашого або доставленого нам. — *Дирекция.*

— **Землетрясеня.** З Градця доносять, що ві второк о 12 15 год. в ночи дало ся чути в адельберскім повіті сильне землетрясеие. Також з Льондону звіщають, що перерву, яка наступила в телеґрафічнім руху в суботу пополудни у Франциї та Анґлії, спричинило землетрясене, що навістило перске місто Туршіц. Там згинуло під звалищами домів 350 людий, а богато е ранених. З великого базару полишило ся ледви 32 крамниць, а 183 фабрик килимів розпало ся в руїну. Цїле місто зникло з поверхнї землї.

— **Кровава бійка на двірци в Делятині.** Оногди розіграла ся на двірци в Делятинї цікава і ориґінальна подія. В хвили, коли полудневий поїзд в'їздив на стацию, роздав ся наперед брякіт вибиваних шиб в вікнах поїзду, а по отвореню дверий воза, вискочило на перон з криком кількох людий, що спіймали ся за барки і верещали щось до себе в незрозумілій мові. То били ся цигани. По одній сторонї станув старший циган з жінкою, по другій трех молодших циганів. Борба ставала чим раз горячійша, аж перемінила ся нараз в просту різню. Блиснули довгі босняцкі ножі і кругом зачала ляти ся кров. Трех молодших циганів кинуло ся з ножами на свого противника, котрого жінка боронила хоробро довгими ножицями. Наколи би не публика і зелїзнича служба, що кинула ся сейчас розривати тую окровавлену масу людских тїл, було би не обійшло ся без жертв. Опісля виявило ся, що одні і другі були торговцями перских килимів і прибули до Делятина, щоби тут розпродати свій товар. Обава конкуренциї була причиною тої завзятої бійки. — Ров'ярених циганів арештовано. За ними їхали вози повні диванів, котрих, здае ся, не продадуть в Делятинї.

— **Пригода на сценї.** Підчас представленя „червоношкірих“ в льондоньскім гіподромі лучила ся сумна пригода. Під конець представленя кілька індийских човнів мало сплинути разом з водопадом на арену повну води. Чоловік, котрий мав на вершку водопаду вскочити до одного човна, посовгнув ся і упавши на діл з висоти 40 стіп, убив ся на місци.

— **МЛИН на продаж.** Дня 14 падолиста с. р. о 2-ій годинї по полудни відбуде ся в громадскім урядї в Волоскім селї коло Болехова, ліцитация млина з двома каменями, разом з домом і огородом, простору одного морґа і з пилою на різане ріжних материялів. Цїна 2000 К. Вадиюм 10 прц. Зголошувати ся належить до уряду громадского в Волоскім селї, почта Болехів.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників,** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць жовтень 1903.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Удїли членів		13.850 18
2. Фонд резервовий		797 22
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан на початку міс.	73.353 30	
б) вложено в жовтни	5.796 30	
разом	79.149 67	
в) винято в жовтни	— —	
Позістае з кінцем місяця		74.171 91
4. Сальдо побраних процентів		3.491 82
5. Побрана провізия від посередництва в обезпеч. жит.		430 62
6. З рахунку ріжних сторін		191 34
7. Непіднята дивіденда		81 75
8. Кредит банковий		5.700 —
Сума		98.714 84

Стан чинний:

		Кор. сот.
1. Пожички удїлені на скрипти і вексл ї:	Кор. сот.	
а) стан на поч. місяця	92.605·57	
б) удїлено в жовтни	11.287·—	
разом	103.892·57	
в) сплачено в жовтни	8.888·35	
Стан з кінцем місяця		95.004 22
2. В щадниці почт. (оборот чек.)		226 28
3. Льокациї в тов. кред. і банках		1.151 12
4. Движимости		469 80
5. Кошти заснованя		386 30
6. „ адміністрациї		742 11
6. Готівка в касі з д. 30/9		735 84
Сума		98.714 84

Членів прибуло 8, убуло —, остало з кінцем вересня 1903 всїх членів 323 з 371 декльярованими удїлами в сумі 18.550 К.

Удїл членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимае вкладки щадничі і опроцентовуе їх по $4\frac{1}{2}\%$; пожички удїляе на 7%.

Також посередничить тов. в заключуваню обезпечень житевих всякого рода.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 6 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·10; жито 6·40 до 6·50; овес 5·40 до 5·80; ячмінь пашний 4·75 до 5·10; ячмінь броварний 5·25 до 5·50; ріпак 9·25 до 9·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 8·25; вика 5·— до 5·30; бобик 5·— до 5·25; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 6·10 до 6·30; хміль за 56 кільо 180·— до 195·—; конюшина червона 55·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 77·—; конюшина шведска 45·— до 60·—; тимотка 23·— до 25·—.

ТЕЛЕГРАМИ.

Берно 7 падолиста. Сойм ухвалив закон, признаючий соймову комісию угодову за постійну.

Чернівці 7 падолиста. Вчера знову не відбуло ся засїдане сойму, позаяк посли Румуни і Вірмено-Поляки не явили ся.

Париж 7 падолиста. Архіепископ в Руан видав пастирске посланіе до духовеньства, щоби оно здержало ся від полїтики, бо то може принести лиш шкоду духовеньству і справі церкви.

Париж 7 падолиста. Король грецкий зложив вчера візиту францускому міністрови справ заграничних Делькасови.

Софія 7 падолиста. Княг. Климентина, матір кн. Фердинанда Болгарского, звернула ся до кількох монархів представляючи сумне положене Македонців, що втекли до Болгариї. Отже сими днями Є. В. Цїсар Франц Йосиф прислав на ту цїль на руки австро-угорского репрезентанта в Софії 10.000 франків.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

але за те з подякою приймив філїжанку чаю, яку ему господиня подала.

Обое — як то звичайно буває по більших зворушенях — були задумчиві і мовчаливі.

Вкінци Роді не міг побороти свого бажаня, аби похвалити ся своїми намірами і відозвав ся:

— Маю намір покинути Кільманаґен.

— Так? Після моеї думки, то ви властиво вже надто старі, аби гадати про які небудь зміни. У ваших лїтах звичайно гадае ся вже лиш о переносинах на ферму шість стіп довгу а три широку — відповіла вдова холодно.

Але Роді'ого не легко було збити і він не зважаючи на ті значучі слова, говорив дальше:

— Тоні схоче може за гроші, — які я — які він дістав би з Кільманаґен, зужиткувати і купити який кусник землї недалеко від Бовін Гавзу.

— Ту було би дуже вигідно для него.

— А тепер мушу вас попрацати, мс. Слеттері, бо коли схочу полагодити ще нині мою орудку в Баллїкінкопе, то найвисший час виїхати в дорогу. Тому прощайте, спасибі за гостину, многі лїта вам і тим, що розлучили ся з нами. Дай Боже, аби ми обое дожили часу, коли з кождого вікна в Бовін Гаві буде виглядати маленьке дитиняче личко.

Так говорячи встав і простягнув до вдови руку.

Але она не звертаючи найменшої уваги на слова мр. Мурфі'ого, оперла ся обома ліктями о стіл і так відозвала ся:

— І справдї гадаете, мр. Мурфі, переписати ще нині Брідині гроші на ваше власне імя?

Роді трохи змішав ся, однако відповів досить певно:

— Очевидно, пані і то найпізнїйше до двох годин.

— Ну, я на вашім місци оглянула би ще раз трохи уважнїйше квіт, аби не виставити ся на посьміховище цїлої околиці!

Зимний піт виступив на чоло Роді'ого. Він витягнув чим скорше з кишенї квіт, розложив его перед собою на столї і почав ему уважно приглядати ся, відчитуючи зміст слово за словом. Квіт видав ся ему цїлком добрим.

„Гіберн ійский банк зобовязуе ся виплатити сімсот фунтів готівкою пани Слеттері або властителеви того квіту за его оказанем“.

Нараз мов блискавка мигнула в его голові гадка: Квіт не мав підпису і не мав для него ніякої вартости.

Аж в горлї его стиснуло і він лиш з трудом промовив:

— Ви сего не підписали, мс. Слеттері!

— Нї, не підписала і що більше, не думаю підписати! — скрикнула вдова дрожачим від гніву голосом. — Так, мр. Мурфі, мировий судие, предсїдателю окружного повітового суду, обманче і брехачу! Я про всьо дізнала ся і то вже перед чотирма днями. Чи ви гадаете, що я дала би мою Бріду першому ліпшому чоловікови, про котрого би не розвідувалась, який він і що за один, хоч бідний Антін все таки з своеї найгіршої сторони лїпший, як чоловік, що его сплодив з найгіршої? Так, хлопчище вчера вечером оповів менї цїлком подрібно про всї ваші обманьства і брехнї власними устами і на колїнах просив, аби ему простити. З него зроблю я ще чоловіка, не лише задля дочки, лише тому, що я его полюбила як сина.

— Тоні, Тоні вам розповів? — вицїдив змішаний Мурфі.

(Конець буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).